

13. marts 2020

Michael Lillegaard Larsen (<http://www.planetpulp.dk/author/michael/>)

Synes godt i

Godzilla: King of the Monsters



Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%203A%20Godzilla%3A%20King%20of%20the%20Monsters&body=king-of-the-monsters%2F)

Fortsættelsen til Godzilla 2014 er mere Toho-filmenes ånd og langt mere bombastisk i udtrykket end sin forgænger. Men filmens svage persongalleri og tumpet klima-pladder hæmmer monsterballaden.



(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/godzilla_king_of_the_monsters/godzilla_king_of_the_monsters_boxcov

(<http://www.planetpulp.dk/?p=35931>) (2014) var startskuddet på endnu et *cinematic universe* fra et desperat filmstudie, der ville abe efter Marvel-succesen.

I dette tilfælde var det Warner Bros. i samspil med Legendary Pictures, som fik rettighederne fra de berømte Toho-studier til at skabe en ny omgang Godzilla-film på amerikansk grund. Den Gareth Edwards-instruerende reboot blev en succes og dermed blev MonsterVerse-franchisen grundlagt.

Det fortsatte med den bombastiske **King Kong**-reboot **Kong: Skull Island** (<http://www.planetpulp.dk/?p=43738>) (2017), hvor monsterfilmfans fik en flot computeranimeret King Kong, der ligner en seriøs konkurrent til den tårnhøje Godzilla. Planen er at de to giganter mødes i tvekamp i den kommende **Godzilla vs. Kong** (2020).

Men inden da kom sidste års **Godzilla: King of the Monsters** (2019), instrueret af Michael Dougherty, der forinden havde lavet horrorfilm som julegyseren **Krampus** (2015) og den fede antologifilm **Trick 'r Treat** (2008).

Release all the monsters!

Godzilla: King of the Monsters foregår fem år efter **Godzilla**. Verden er i høj grad blevet bevidst om, at monstre findes efter den ødelæggende finale mellem Godzilla og de ækle Muto-væsener.

Størstedelen af San Francisco blev smadret, og mange menneskers liv gik tabt, heriblandt Mark (Kyle Chandler) og Emma Russells (Vera Fermiga) søn Andrew.

De to er specialister inden for hver felt, dyreadfærd og biologi, og som følge af deres tragiske tab, gik deres ægteskab i stykker. Mark studerer ulves adfærd, mens Emma sammen med deres datter Madison (Millie Bobby Brown) har udviklet en ultralyd-baseret maskine til at kommunikere med de store monstre, der omtales i medierne som "Titanerne".

Under en succesfuld vækning af Mothra, bliver Emma og Madison kidnappet af den gale øko-terrorist Alan Jonah (Charles Dance) og hans mænd, der har interesse i at bruge titanerne til at udrydde menneskeheden for at sikre Jordens overlevelse!

Sammen med organisationen Monarch må Mark finde frem til Emma og Madison, før det er for sent. For Jonah er meget ivrig efter at vække den trehovedede King Ghidorah, ildfuglen Rodan og andre af de mytiske monstre, der tidligere har hersket over Jorden.

Og hvor er Godzilla i dette? Jo han er såmænd menneskehedens bedste chance for at vinde over de mange modstandere. Men er han til at regne med?

Mere Godzilla end i etteren

Det store kritikpunkt folk havde ved **Godzilla**, var det faktum, at vi ikke så meget til den store kæmpeøgle. Fans regnede sig frem til, at vi fik sølle ti minutters skærmtid med Godzilla, mens vi så en hel masse til de mere anonyme Mutos.

Med **Godzilla: King of the Monsters** har filmskaberne lyttet til kritikken, og der er langt mere Godzilla at se allerede fra første scene.

Hans utroligt flotte look fra etteren er stort set bevaret. Få designændringer er blevet foretaget hist og pist, som for eksempel de klassiske pigge på ryggen, som er direkte baseret på den første udgave af Godzilla fra den allerførste japanske film.

De andre klassiske Toho-monstre Mothra, King Ghidorah og Rodan har fået flot digitalt facelift, uden at deres oprindelige design bliver forrådt.

Ligesom Godzilla er de blevet skabt i en kombination af motion capture og keyframe-animation. De mange scener med dem er fantastiske at se på, og når de monster-divaer er på scenen, så får de ens opmærksomhed med det samme.

Michael Doughertys instruktion er mere i tråd med den farverige stil fra **Kong: Skull Island** og er knap så alvorlig som Edwards'. Dougherty er en selverklæret Godzilla-fanboy, hvilket kan ses i hans fine håndtering af de mange monstersituationer, der virkelig byder på fornem action.

De fede billeder bliver solidt bakket op af Bear McCrearys fantastiske musik, der uden tøven bruger det klassiske Godzilla-tema, som alle monsterfans kender og elsker. Han har også komponeret nogle fede temaer til de andre monstre, så de har deres egne ledemotiver, når de kommer frem på skærmen.

Tamt menneske-skuespil

Som altid i monsterfilm er mennesker reduceret til kedelige biroller, der ofte betyder frokost til monstrene. Jeg har tit ondt af at se dygtige skuespilleres talenter blive spildt. Det skete til dels i **Godzilla** og det sker også her i toeren.

Den bedste skuespiller i **Godzilla: King of the Monsters** er Ken Watanabe, som gentager sin rolle som Dr. Ishiro Serizawa. Han er atter engang en, der tror på Godzillas plads i naturen og gør det fint i de scener, hvor han udviser lederskab. Sally Hawkins er også tilbage, men hun har begrænset skærmtid.

Den nuværende *scream queen* Vera Farmiga, der ellers har været god i **The Conjuring** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40709>)-serien, har ikke én af sine bedste roller. Det er svært at komme ind på hendes karakters beslutninger uden at spolere handlingen, men de er hovedrystende dumme.

Og Charles Dances kedelige øko-terrorist får Thanos' plan fra **Avengers** (<http://www.planetpulp.dk/?p=46125>)-filmene til at virke mere fornuftig og praktisk!

Stranger Things (<http://www.planetpulp.dk/?p=42942>)-stjernen Millie Bobby Brown bliver ikke brugt til meget andet end at skrike i sine scener, mens Thomas Middleditch og Bradley Whitfords karakterer er noget ligegyldige. For det meste kommer de bare med platte one-liners, der lyder som rester fra Roland Emmerichs **Godzilla** (1998).

Klima-nonsens atter engang

Vi er alle sammen enige om, at den klimakrise, der dominerer i vores tid, er en alvorlig situation, der skal gøres noget ved. Men ærligt talt, Hollywood: Hvorfor bliver I ved med at bruge klimadebatten som katalysator for skurkes planer om ødelæggelse og såkaldt frelse?

Det virker fint i de seneste to **Avengers**-film og **Kingsmen: The Secret Service** (2015), men nu er det bare en doven storytelling-metode, der keder i mangel på fantasi.

Det spænder ben for monsterkaoset i **Godzilla: King of the Monsters**, da det er det, vi ser den slags film for. Hollywood er sjældent subtil med deres budskabsfilm, men her er det bare tåbeligt.

Lad nu bare monsterfilm være monsterfilm, goddammit!

Tro overfor Toho-filmenes ånd – trods svagheder

Ser man bort fra svaghederne i skuespillet og det irriterende klimabudskab, så er **Godzilla: King of the Monsters** fin monsterfilmunderholdning med Godzilla og de andre ikoner uden de store overraskelser.

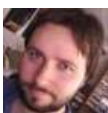
Filmen er nok den Hollywood-film, der er mest tro i ånden overfor Toho-filmene. Men man kan håbe, at filmen om Godzilla mod Kong bliver bedre og gerne uden politiske budskaber!



Titel: Godzilla: King of the Monsters
Instruktør: Michael Dougherty
Manuskript: Michael Dougherty & Zach Shields
Cast: Kyle Chandler (Dr. Mark Russell), Vera Farmiga (Dr. Emma Russell), Millie Bobby Brown (Madison Russell), Ken Watanabe (Dr. Ishiro Serizawa), Charles Dance (Alan Jonah)
Foto: Lawrence Sher
Klip: Roger Barton, Bob Ducsay, Richard Pearson
Musik: Bear McCreary
Spilletid: 132 minutter
Aspect ratio: 2.39:1
Sprog: Engelsk
Produktionsland, år: USA/Japan/Canada/Mexico, 2019

Anmeldt i nr. 173 | 13/03/2020 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=48478)

Stikord: Kæmpemonstre (<http://www.planetpulp.dk/?p=2477>)



Michael Larsen (http://www.planetpulp.dk/?page_id=13313). Michael er 27 år gammel, bor i Ørbæk på Fyn og har en baggrund som webintegrator. Han har tidligere skrevet for onlinemagasinerne Connery.dk og OnFilm.dk. Michael er tosset med film, filmmusik, tegneserier og bøger, og han elsker at skrive om det for andre nørdere som sig selv.